

Nem istenít, nem pocskondiáz

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXI. évfolyam, 15. szám, 2017. április 13.

Széchenyi Ágnes: Pályaképek. Művelődéstörténeti metszetek a 20. századból, Corvina Kiadó, Budapest, 2016, 383 oldal, 3990 Ft

A *Pályaképek* az irodalmi intézményrendszer hat, pályáját a huszadik században kiteljesítő (vagy épp ki nem teljesítő), a Monarchia idején született alakját tárgyalja - Vészi József, Biró Lajos, Horváth Zoltán, Sárközi Márta, Kornfeld Móric és Szegi Pál kaptak egy-egy fejezetet, meg, kissé kakukktojásként, a *Jung Ungarn*, ez a *Nyugat* német változatának tekinthető, mindössze egy évfolyamot (1911-ben) megélt folyóirat. Maga Széchenyi Ágnes a Kornfeld Móricról szóló tanulmányt nevezi a bevezetőben „némiképp egyedül állónak”, és annyiban ez a megállapítás jogos is, hogy az iparbáró és mecénás más módon volt része az irodalmi életnek, mint az alkotó, a műhelyteremtő vagy a szerkesztő. Mégis szervesen illeszkedik az egészbe az ő sorsa is, hiszen a kötet világossá teszi, hogy az irodalmi életet aligha értjük meg, ha pusztán az elsővonalbeli alkotókra összpontosítunk, ha azt hisszük, ők mindentől és mindenkitől függetlenül léteznek, műveik pedig pusztán az írói, költői zsenialitásból szikráznak elő, és pottyannak bele az olvasók kezébe.